Ч. 72. Четвер 13 цьвітня (31 марта) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників насаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — Заострене ситуациї на Угорщинї. — Справи балканьскі. — Подїї в Росиї і росийско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів відчитано між інтерпеляциями: інтерпеляцию посла Штайнвендера вимірену против евентуального іменованя Тавсіґа ґубернатором кредитового Заведеня земского, внаслїдок чого тото Заведенє стало би ся зависиме від Ротшільдівскої ґрупи і інтерпеляцию посла Брайтера в справі пошести, яка появила ся на Шлеску і Мораві, а котру занесено також і до Галичини; інтерпеляция домагає ся висланя лїкарів на кошт державний до Галичини, щоби они розслїдили ту хоробу і свої розслїди предложили найвисшій радї здоровля. Відтак вела ся дальше дебата над законом о підводах для войска.

„N. fr. Presse“ обговорюючи справу будови сплавних каналів пояснює, длячого доси не приступлено до сеї будови. Найважнїйшою причиною того було після згаданої ґазети то, що доси ще не виготовлено потрібного проєкту будови середної лінії каналової на Мораві, а задля того не можна було будувати анї каналу в долішній Австриї, анї в Галичинї.

Положенє на Угорщинї путає ся щораз більше і стає щораз більше безвихідне. W. Allg. Ztg. доказує, що ситуация на Угорщинї заострює ся і що більшість палати послів готова прискорити порішенє справи в спосіб неконституцийний. Пос. Етвеш має поставити внесенє в палатї, щоби президента мінїстрів ґр. Тісу і бувшого президента палати Перцеля поставити в стан обжалованя. Тіса буде отже змушений або допустити се внесенє против себе самого або спонукати партию лїберальну до обструкциї. Коли же би лїберальна партия не хотїла приступити до обструкциї, то треба шукати якогось иншого виходу і в сїй справі їздив Тіса до Відня до Цїсаря. Що він звідтам привезе, ще не знати; але віденьскі ґазети доносять вже з Будапешту, що там у всїх кругах полїтичних сподївають ся в найблизшім часї порішеня цїлої дотеперішної кризи.

В Македониї як не було, так і нема спокою, а реформа, яку хотїли завести держави на основі звістної умови в Мірцштеґ, не помогла нїчого, взглядно не переведено доси нїякої крім реформи жандармериї. Але сама жандармерия не удержить ще спокою там, де суть причини до невдоволеня або де піддержують єго другі. А одно і друге єсть в Македонії. Тепер зачинають вже и Серби виступати енерґічнїйше в Македонії. З Константинополя доносять, що дня 1 с. м. появила ся була в Табановичу сербска дружина, котра викликала борбу з войском. Показало ся опісля, що із чотирох убитих членів тої дружини були два сербскі официри, один з Врані а другий з Краґуєваца і один цивільний Серб з Врані. Прочі вісім, котрих турецка товпа порубала на смерть в Кумановіи, були Сербами із скоплїйского вілєту. Подібні розрухи появляють ся день в день в ріжних сторонах Македониї. Так н. пр. в Радовицу скоплїйского вілєту якась болгарска дружина стала бомбами кидати на тамошну турецку залогу, а Турки єї обступили і мабуть вже розбили, бо оногди мали дістати поміч із Струмніци. В Люші і Дяковарі лаґодить ся ворохобня на більші розміри.

З Петербурга наспіла слїдуюча нова чутка: Цар — кажуть — має видати маніфест о скликаню земского собору, о свободї праси і о особистій свободї. Указу царского о мобілїзациї не оголошено, хоч мобілїзация відбуває ся. Він буде оголошений аж по царскім маніфестї, по котрім сподївають ся, що він викличе в цїлій Росиї одушевленє і спинить дальші розрухи. Блаженні віруючі! — можна би сказати до сеї чутки; факти показують инакше. З Петербуга ось що доносять нинї: Оногди зібрав ся тут конґрес староросийских адвокатів, на котрім явило ся 180 адвокатів з европейской Росиї.

31

Дещо про Марокко.

(За німецкими подорожниками З. Ґенте і дром Кампфмаєром — подав К. Вербин).

(Дальше).

Корабель, що плив з Атлянтийского океана через пролив Ґібральтарский, мусить насамперед перепливати через ширший в'їзд до проливу, положений межи Трафальґарским рогом на півночи на іспаньскім березї а рогом Еспартель на африканьскім березї на заходї від Танґера. Се місце єсть 46 кільометрів широке. В тім місци, де на іспаньскім боцї на північний вехід від міста Таріфа єсть башта Ґвадальмісі а на африканьскім березї ріг Ціpec, стає пролив найвузший, бо має всего лиш 12·95 кільометрів ширини. Глубина в проливі єсть досить значна, бо доходить пересїчно до 275 метрів, в найвузшім місци до 300, а трохи дальше на всходї до 950 метрів. В проливі нема нїяких підводних скал, але мимо того єсть в'їзд для кораблїв, именно підчас бурі досить небезпечний, бо струя води, яка пливе горою з океана до Середземного моря, задля того що має менше соли, єсть лекша і пливе скорше, єсть так рвуча, що робить пересїчно 4—8 кільометрів на годину. Противно сподом пливе з Середземного моря до океана тяжша струя води богатша в сіль.

Поза найвузшим місцем проливу, коло рога Пунта Карнеро на іспаньскім боцї зачинає ся майже зовсім круглий залив Альґезірас, один із найпросторійших і найбезпечнїйших рейдів на сьвітї, славний побідою француского адмірала Лїноа у війнї з Анґлїйцями в 1801 р. Сего рейду боронять з іспаньскої сторони два форти: форт I Карнеро і форт II Сант'яґо або Альґезірас, одинайцять побережних батерий на цїлеччинї аж до Квін оф Спайнсчер, рога на півночи від Ґібральтару і укріпленя т. зв. „зеленого острова“, положеного напротив міста Альґезірас. Аж тепер доїзджаємо до Ґібральтарского півострова, нїби якогось високого скалистого острова, що зріс ся поволи з цїлеччиною за помочию пісковатої шийки. В глубокій старинї творив він разом з тим півостровом, на котрім на африканьскім березї єсть місто Цевта, т.зв. стовпи Геркулеса. Здає ся, що колись дуже давно, коли може в Европі ще людий не було, держала ся в сім місци Европа з Африкою, аж остаточно вода прірвала сю природну гать і утворила Середземне море.

Ґібральтарский півостров тягне ся простїсенько на полуднє від іспаньскої провінциї Кадіз і єсть 462 кільометрів довгий, 1 кільометр пересїчно широкий та займає 5 квадратових кільометрів площі. В своїм найвисшім місци доходить він до висоти 425 метрів і так панує понад всіма вижинами довкола, навіть понад іспаньскою Сієрра Карбонера на півночи разом з належачим до неї укріпленєм та Сан Роке, до котрого належить форт III. званий Торре Карбонера. Скалисту часть півострова творить вапняк, що спочиває на прастарих т. зв. сілюрских лупках. Тоті скали тягнуть ся серединою півострова і творять хребет, котрий від всходу і півночи спадає стрімко до моря, взглядно до тої пісковатої шийки, що сполучає єго з цїлеччиною, а від заходу спускає ся терасовато аж до анґлїйского міста і кріпости Ґібральтар. Але военний і торговельний порт, так важнї для довозу вугля, поживи і мунїциї, віддалені від укріплених іспаньских позиций коло Альґезірас лиш на 5—8 кільометрів і положені так, що їх могли би ще засягнути 15-центиметрові пушки.

На півночи, там, де зачинає ся пісковата шийка, єсть анґлїйска границя, а поза нею приходить неутральна полоса, на кінци котрої єсть знов іспаньска границя, звана „Ля Лїнеа“. Давнїйше вздовж тої границї ішов мур з баштами, а тепер єсть лиш вал з пограничними вартівнями. На правім крилї тої „лїнїї“ на захід від місцевости Сан Феліпе, суть уставлені іспаньскі батериї, котрі засягають порт і місто Ґібральтар, а до того ще єсть в Сан Роке укріплений іспаньский табор.

Місто Ґібральтар єсть одно із найздоровійших і найтеплійших в Европі, бо тут вже в січни буває 14 степ. тепла, а в липни пересїчно 22 степенів. По облозї в 1782 відбудовано місто зовсім на ново, але мимо того оно збудоване дуже неправильно, улицї в нім вузкі, а доми, збудовані по найбільшій части в іспаньскім стилю, суть на сїро обтинковані і здалека не можна їх від скал розпізнати. Се місто зве ся іспаньским. Оно обведене старим валом з баштами, на котрім стоять пушки найтяжшого калїбру. Від полудневої сторони припирає до міста красний парк Альмеіда, котрий

Позаяк поліция загрозила, що розвяже збори силою, длятого участники конґресу зійшли ся вечером в помешканю у одного з тутешних адвокатів і ухвалили утворити свій комітет, допильновувати політичні аґітациї в Петербурзї і виготовити проект демократичної конституциї. В ночи підчас наради з'явив ся в тім помешканю комісар поліциї в супроводі двох офіцирів полицийних і завізвав зібраних, щоби розійшли ся. Зібрані адвокати заявили, що не зроблять того, доки поліция буде на сали. Урядники полицийні занотували собі назвища присутних а відтак вийшли. Предсідатель заявив опісля, що ґен. Трепов прикагав зробити спис адвокатів прибувших на конґрес до Петербурга на то, щоби їх видалено з того міста. На вчерашнім засїданю адвокатів ухвалено заявити, що задачею утвореного тепер союза адвокатів єсть працювати над усуненєм автократичного правлїня і стреміти до проголошеня демократичної конституциї, опертої на загальнім і тайнім голосованю, вести пропаґанду в користь полїтичного вихованя народу і старати ся о узброєнє народу, щоби можна було ставити опір самоволи властий адміністрацийних. Наконець підносить резолюция, що союз мусить приготовити будучу революцию. Крім того ухвалено утворити центральне бюро для орґанізациї руху і для установленя висоти вкладок, а також оснувати окрему часопись для справ адвокатских.

З поля війни нема ніяких важнїйших вістий. Удержуєсь ся лиш чутка, що Японцям удало ся дійстно обійти российску армію в Манджуриї. В звязи з тим доносить „Русь“, що значні віддїли японьскі перейшли через монґольску границю. Борба на мори не дала довго на себе чекати. Нинї наспіла вість, що вже прийшло до морскої битви межи российскою і японьскою фльотою, але близших вістий поки що нема.

Новинки.

Львів, дня 12-го цьвітня 1905.

— **Вечерницї в честь Шевченка** устроює в недїлю дня 16 цьвітня читальня „Просьвіти“ на жовківскім передмістю у Львові в ґімнастичній сали школи сьв. Мартина при ул. сьв. Кінґи (бічна Жовківска).

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** З Відня доносять, що в наслїдок ревних заходів консорциї, головно презеса ґр. Романа Потоцкого, переведуть ся в найблизших днях концесийні переговори для зелїзницї Львів-Підгайцї в мінїстерстві зелїзниць при участи делеґатів галицкого краевого видїлу і делеґатів консорциї. Правительство удїлить концесиї на лїнїю Знесїнє (Підзамче)- Личаків-Підгайцї а також відногу Личаків-Перзенківка. О скілько основний капітал 15,500.000 К не вистане на будову головної лїнїї разом з відногою, то правительство заявило, що готове покрити кошти будови тої відноги удїленем окремої державної субвенциї при помочи краю.

— **Незвичайного явища** — пишуть від Балигорода — були ми сьвідками дня 6-го с. м. Від полудня до вечера помимо густого снїгу і незвичайно сильного вітру почало нараз лискати ся, а потім — небесна канонада. Гук і грохіт був так сильний, як не буває навіть серед лїта; здавало ся, що конець сьвіта. Вечером утихомирило ся, а снїг надав дальше — як серед зими.

— **З Дрогобича.** Рускі товариства в Дрогобичи устроюють в недїлю дня 16 с. м. в міскій сали ґімнастичній концерт в память 44-их роковин смерти Тараса Шевченка при співучасти Впов. пань Скобельскої і Лопушаньскої, тенора зі Львова п. Волошина, селяньскої орхестри з Улична під дірiґентурою о. Горницкого і місцевого хору під дірiґентурою о. Рудницкого. Початок точно о год. $7\frac{1}{2}$ вечером.

— **Огнї в р. 1904.** Кождого року перед Великодними сьвятами оповіщує Союз сторожий пожарних статистику пожарів за минувший рік. Після статистики виносили пожарні шкоди: В р. 1898 суму 6,554.600 корон, в 1899 р 4,062.700 корон, в 1900 роцї 8,863.100 корон, в 1901 роцї 10,896.000 корон, в 1902 роцї 3,327.000 корон, в 1903 р. 18.482.600 корон, в 1904 р. 25,122.100 корон. Отже в послїдних 7 лїтах дійшли страти Галичини в наслїдок пожарів до суми 74 мілїонів корон. Найбільші шкоди в наслїдок пожарів припали в минувшім роцї на повіти: Бжеско звиж 7 мілїонів корон, Тарнобжеґ пів мілїона корон, Кольбушова 5 мілїонів, Турка пів мілїона, Збараж пів мілїона. Найбільше число пожарів виказали повіти: Львів місто 278, Бяла 37. Бжеско 32, Хшанів 43, Коломия 39, Самбір 34, Снятин 36, Стрий 37 і Тарнобжеґ 41.

— **Рабунок.** В улицї Біжничій у Львові арештовано вчера 15-лїтного Михайла Дишковского, котрий не лише що побив кельнера Ізраїля Ґріла, але ще й видер єму з кишенї мошонку з 26 коронами. Молодого рабівника замкнено поки-що в поліцийнім арештї.

— **Велика дефравдация.** В касї міскій в Кромерижи на Мораві викрито сими днями дефравдацию 300.000 корон, котрої мав допустити ся бувший касиер міский, Густав Викторин, виданений із служби з причини ріжних обманьств.

— **Загадочна смерть.** З Сянока доносять: Коршмар і властитель кількапайцятьох морґів ґрунту в Сторожах великих, Фішель Ентнер, оженив перед недавним часом свого сина Авраама в Ольхівцях, котрий разом з молодою жінкою замешкав при своїх родичах. Однако вскорі зачали ся в родинї сварнї і незгода, котрі старого Ентнера незвичайно дразнили, так, що він поставовив сина видїдичити. Та постанова вітця заострила ще лиш відносини, а минувшої середи, дня 5 с. м. дійшли сварнї до того, що син пірвав ся на вітця і настала між ними бійка, в котрій старий Ентнер, видко сильнїйший від сина, переміг его і покалїчив в голову. Син з розпуки і злости мав зараз по бійцї пійти до стодоли і там повісити ся. Однако повідомлена о тім жандармерия сяніцка, прибувши на місце, підозрівала, що чоловік з розбитою головою не був в силї сам повісити ся, лише его омлїлого мусів хтось иньший повісити; длятого арештувала вітця і відставила его до вязницї окружного суду в Сяноцї.

— **Не аби який злодій.** Суд присяжних засудив вчера на 5 лїт тяжкої вязницї, заостреної постом налогового злодія Кароля Келлета, котрий

заслонює по части бастіони і батериї, котрих 15- і 24-центиметрові пушки боронять рейд і новий порт. На північній сторонї ґібральтарскої вижини, званої Пеньон, отже з того боку, де починає ся шийка, єсть цитаделя перероблена з давного маврийского замку Тарика. Той замок переробив був на приказ цїсаря Короля V. будівничий Данило Спекле із Штрасбурґа. Тут знаходять ся у всїлякій висотї підземні батериї, побудовані ще в 1789 р.; до них дороблено ще кілька нових батерий і маґазин на муніцию. Батериї ті звернені в сторону Іспанії, уміщені в ґалериях, витесаних в скалї у всїлякій висотї (від 180—240 метрів); они ще сполучені з собою дорогою витесаною також в скалї, котрою можуть їздити вози. Щоби з низших батерий можна вийти до висших або навідворот, то пороблені між ними вузкі, круті стежки, витесані в скалах. Місцями суть межи тими укритими в скалах батериями ширші місця, плятформи, на котрих стоять пушки під голим небом. У викованих в скалї печерах знаходять ся також цистерни на солодку воду, в котрих може змістити ся 40.000 бочок води, а крім того єсть ще й керниця витесана так само в скалї.

Дальше на полудне, лиш на півтретя кільометра від найдальшого кінчика півострова, від рога, званого рогом Европи, на середнім вершку Пеньона єсть ще маврийский вал і вал Короля V. а межи обома стоїть сиґналовий машт. Наконець на полудневім вершку скалистого хребта у висотї 425 метрів єсть башта Огара. Звідси сходить ся стрімкою стежкою до анґлїйского міста, положеного коло Пунта де Европа. Анґлїйске місто, що служить майже виключно лиш на кватири для войскових, єсть сполучене широким і вигідним гостинцем, що іде помежи батериями, маґазинами і касарнями та через парк Альмеіда, з іспаньским містом, а на півночи від него єсть т. зв. маврийска дебра, поза котрою стоїть вітрак. Цїле місто єсть обведене долиною понад морем батериями, котрі можуть острілювати цїлий рейд і значну часть проливу. Всїх пушок на Ґібральтарі єсть около 700. Стрімке і неприступне всхідне побереже півострова не єсть укріплене.

Визначнїйших публичних будинків в Ґібральтарі нема. Ґібральтар має 3 католицкі церкви, одну протестантску катедру, 14 шкіл народних, 2 трибунали судейскі, бібліотеку, хороший цивільний шпиталь, гостинницї і каварнї, хороші склепи і маленький театр а в північній сторонї велику касарню артилериї. Ґібральтар єсть анґлїйскою коронною кольонією і має разом з ґарнїзоном около 28.000 жителїв. Цїла залога числить около 8000 мужа і стоїть під командою ґенерала дивізиї, котрий єсть заразом і ґубернатором. Значінє Ґібральтару єсть лиш стратеґічне і має разом зі стоячою там постійно сильною ескадрою бути сильною опорою для Анґлїї при входї до Середземного моря а на случай якоїсь поражки має служити за місце, де би анґлїйска фльота могла безпечно сховати ся. За малий і не дуже догідний давнїйший порт розширено в послїдних роках значно і побудовано греблї коштом звиш півтора мілїона фунтів штерлїнґів. В 1902 р. вибудовано один сухий док а два другі мають бути сего року докінчені. Найважнїйша задача Ґібральтару єсть та, щоби анґлїйска фльота опираючись на сій кріпости могла кождої хвилї не пустити через пролив ворожу фльоту і щоби мала достаточну опору для своїх операций в Середземнім мори.

* * *

По нашім приїздї до Ґібральтару настала ще більша буря і дощ лив як з коновки, але в суботу вечером веремя рішучо змінило ся, отже о 2 год. в ночи ми пустились знов на море і досьвіта станули в Танґері.

Ми опинили ся були якраз на серединї танґерского заливу, коли понад горами, що від всходу окружають залив, заблисло сонце. На небі понад нами не видко було анї одної хмарки а нам з корабля представив ся чудовий вид. Гори на всходї від заливу суть тут значно низші і мають лагіднїйші форми як гори коло Джебель Муса. Особливо в сторону як до середини заливу переходять они в низькі горби а відтак підносять ся знов трохи в гору іількома порогами спадають до Атлянтийского океану. Поза тими горбами на полудневім всходї і на полудни піднимають ся десь далеко висші вершки гір, вкриті тепер снїгами. Місто зі своїми білими мурами тягне ся на заходї від заливу вздовж зубічи в гору аж на досить низьку вижину а там на вижинї окружають его городи, що красують ся буйною зеленю, з посеред котрої виглядає привітно більше число двірків, збудованих на европейский лад.

Танґер — по марокканьски Танджа — то ніби комната Марокка, де принимають гостий, не лиш длятого, що тут заходить богато туристів (Танґер має побереже дуже догідне до морских купелїв і сюди з'їздить ся лїтом богато купелевих гостий не лиш з Іспанії, але й з иньших сторін), але також і задля дипльоматичних відносин. Султан Марокка старає ся о скілько то лиш може, замкнути свій край перед впливом Европи. Конечні відносини до держав европейских старає ся він тут, в Танґері поладнати. Тут на самім кінчику краю, найблизшім до Европи, а не в столици Маракеш єсть осїдок заграничних послів. Тут мешкає також марокканьский мінїстер справ заграничних, котрий має вести з ними переговори. Але сей спосіб залагоджуваня справ не завсїгди доводить до цїли і буває нераз, що заграничні посли мусять особисто їхати до султана до Маракеша, щоби там в безпосередних переговорах з володїтелем осягнути то, чого в Танґері не могли перепертн.

Само місто Танґер зберегло собі ще дуже вірно свій питоменний характер. Нїгде в будові улиць, а так само майже нїгде в будові домів не видко европейского впливу. Улицї не

маючи тепер 33 літ, сидів вже аж 50 разів за крадіж. Келлер хотів на зелізничім двірци у Львові витягнути одній пани з кишені мошонку зі значнійшою сумою гроший, але его прихоплено і арештовано.

— **Небезпечну злодїйску шайку**, зложену з кільканайцятьох осіб, арештували сими днями власти в Косові. Згадана шайка бушувала від довшого часу в місті і охрестности і зуміла наповнити людий таким страхом, що покривджені, знаючи поіменно еї членів, але побоюючи ся мести з їх сторони, укривали їх перед властями. Їх сьмілість дійшла в послїдних часах до того, що для ширеня построху стріляли з револьверів до нічних сторожів, а навіть задумували допускати ся динамітових замахів. Здаеть ся, що їх ділом були й часті замавляні пожари, аби дістати асекурацийну премію. Підпаленя були так хитро устроєні, що не удало ся нї разу вислїдити виновника.

— **Бомба на Угорщинї.** З місцевости Раго доносять: До мешканя директора хемічної фабрики „Кльотильда“, Александра Франкля кинув хтось крізь вікно бомбу. Слідство виказало, що бомба була зладжена на взорець пекольних машин, була наповнена динамітом і кусниками зелїза і важила до 7 клґ. На щастє скло стовченої шиби перетяло льонт і динаміт не експльодував. Арештовано двох робітників, котрі призняли ся, що бомбу зладили на просьбу одного руского селянина. Про причину замаху говорять всіляко. Припускають, що була то намірена месть кількох властителів ґрунтів, котрих вивласнено при будові фабрики.

— **Запалене мозкових опон.** Небезпечна та недуга появила ся недавно в західній Галичинї, занесена туди з пруского Шлеска імовірно робітниками. В послїдних днях поодинокі случаї тої недуги починають прокидати ся вже й у всхідній Галичинї, як пр. в Перемишли, Раві рускій а навіть у Львові. Недуга та небезпечна особливо для дітий, а проявляє ся попри звичайних ознаках запаленя мозку також ствердненем карку і спричиняэ смерть часто до кількох годин. Супротив того краєва рада шкільна видала до всіх дирекций народних шкіл розпорядженє, щоби для уникненя грізної недуги звертали увагу на діти, аби они при забавах вистерігали ся хочби найдрібнійших скалїчень.

Господарство, промисл торговля.

— **В товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“** видано в місяци марті с. р. 10.102 важних поліс на суму 10,260.271 кор. обезпеченої вартости з премією 101.574 кор. 81 сот. Разом від 1 січня до 31 марта с. р. видано 27.002 важних поліс з премією 272.847 кор.; попередного року за той сам час було 23.070 важних поліс з премією 226.458 кор., отже сего року о 3.932 поліс і 46.389 премії більше.

Шкід в марті було 102 случаїв, від початку року по конець марта було 250 шкід, з котрих 226 вже виплачено, 5 шкід находить ся в лїквідациї а виплату 19 відшкодовань на разї з причин правних вздержано.

Сума тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить загально 118.839 кор., з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 56.818 кор.; в порівнаню з роком попередним єсть сего року шкід більше о 14.843 кор.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові за I. квартал 1905 року (сотики пропущено):

Вкладки щадничі:

	Кор.
вложено . . .	219.758·—
винято . . .	113.659·—
стан з кінцем марта .	1889.772·—
II. Позички на скрипти і векслї:	
уділено 292 нових позичок в сумі	281.979·—
сплачено 110 цілковитої рати .	118.067·—
стан з кінцем марта у 3121 довжників	1,780.313·—
III. Уділи членьскі вплачені від 3475 членів кор. . . .	136.478·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти	27.022·—
разом фонд власний кор. . .	163.500·—
V. Цінні папери і вкладки в других товариствах кор. . .	297.083·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касі кор.	108.971·—

Вкладки принимаємо на 4%; позички уділяємо на 6%. При сплаті на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 11 цьвітня. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·30 до 8·40; жито 6·25 до 6·40; овес 7·20 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 10·75 до 11·—; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 11·—; вика 10·60 до 11·75; бобик 7·25 до 7·80; гречка 8·25 до 8·75; кукурудза нова 8·50 до 9·—; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 50·— до 80·—; конюшина біла 40·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 22·— до 30·—.

Телеґрами.

Відень 12 цьвітня. На вчерашнім засіданю палати послів заявив президент палати ґр. Феттер, що слїдуюче засіданє відбуде ся 3 мая.

Будапешт 12 цьвітня. На вчерашній авдиенциї ґр. Тіси у Цїсаря не настала ніяка постанова, котра вплинула би рішучо на сисуацию політичну або парляментарну.

Ялта 12 цьвітня. Максим Ґоркій і Андреєв прибули тут з Риґи.

Амстердам 12 цьвітня. Handelsblad одержав від свого кореспондента з Батавії слїдуючу депешу: Близько острова Анамбас (помежи Борнео а Маляккою) веде ся борба. Подрібностий брак. 5 голяндских кораблїв воєнних знаходить ся близько місця, де веде ся битва.

Льондон 12 цьвітня. До Times доносять з Танґера: Зачувати, що місия францускa у Фезї одержала завізванє, щоби вернула до Танґера, де дістане відмовну відповідь султана на предкладані реформи. Рівночасно зачувати, що до Фезу прибуде специяльна місия німецка.

Канея 12 цьвітня. Анґлїйский кружляк „Юно“ прибув тут вчера вечером. На корабли було войско межинародної жандармериї і 12 арештованих Кретийців з Канданор. Жителї міста повитали овацийно арештованих та ішли за ними аж до бюра поліциї. Аж коли італїяньский офіцир на чолї італїяньского войска виступив против демонстрантів і розказав набивати карабіни, товпа розбігла ся.

Петербург 12 цьвітня. (Петерб. Аґ. тел.). На вчерашнім засіданю комісиї прасової під проводом Кобека, а в присутности управителів тутешної аґентиї телеґрафічної, заступників мінїстерства справ внутрішних і цензора Лямкерта ухвалено 17 голосами против 2 знесенє цензури на приватні телеґрами часописий. Внесенє то вийшло від директора петербурґскої аґентиї телеґрафічної Міллера.

Петербург 12 цьвітня. Конґрес професорів з цілої Росиї, котрий радить тут від 7 цьвітня, ухвалив резолюцию, в котрій підносить конечність безпроволочного установленя правного стану на демократичній основі. Публичне мнїнє домагає ся рішаючого впливу на хід справ державних. Ціле населенє без ріжниці народности, віроісповіданя і стану повинно в рівній мірі мати участь в репрезентациї народу.

маютъ нїяких назв. Кілька европейских готелїв єсть в долинї на побережу. Домівки всіх заможнїйших Европейців знаходять ся повисше міста, по найбільшій части на заходї на вижний Маржан. Тут так люди виносять ся поза місто, що земля за містом — а Европейцям вільно тут купувати землю — стоїть досить високо в цїнї. Квадратовий метр платить ся тут по 7 корон. Чинш з дому приносить мало що більше як 4 від сотки. В серединї міста мешкає також дуже богато і не-магометан, але по найбільшій части жиди та Іспанцї з низшого стану. Розуміє ся, що й склепи та маґазини, аґентури і всілякі уряди почтові, а також і кілька консулятів та посольств знаходить ся в серединї міста. Але тоті будинки мало визначні з виїмкою деяких, як н. пр. дім Францісканів, будинок досить хороший і як видко новомодний. Лиш один здобуток европейскої культури знаходимо тут всюди: електричне сьвітло, яке тут собі завела европейска кольонія, а котре серед тутешного множества заулків єсть безперечно великим добродійством.

Одна більша улиця, в ширших місцях на 10 кроків широка, впрочім значно вузша, тягне ся від пристанї аж до вижини Маршан. Тут буває така глота, як звичайно на улицях північно-африканьских міст; тут повно людий в будах і коло буд, що служать за крамницї, повно піхотинців, зьвірят з набором, їздців і т. д. Ледви чи де в сьвітї на так тїснім місци можна побачити так велику ріжнородність типів як в Танґері. Мужчини бувають тут ростом значно висші як пересічні Европейцї та й мязи у них сильно розвинені; краску тїла можна тут побачити у всіляких відмінах, почавши від жовтої як у полудневого Европейця аж до брунатної у Берберів і синяво-чорної у мурина, котрого пізнати лиш по єго грубих губах, бо єго голова з кудлатим волосєм накрита. А ще ріжнороднїйші бувають черти лиця. Тут виглядає зпід турбана ніс загнений як гак та кінчаста борода, втягнені до середини уста і зіркаті чорні очи надають цїлому виразови щось демонічного; у иншого приплесканий ніс і широкі губи показують, що в єго житю переважає змисловість; ще иншии, то якийсь двигар, міг би маляреви за модель служити. О прикрасу волося і плеканє тїла Маври взагалї не дбають. Голови по найбільшій части голять, лишають иноді лиш чуб з одного боку голови, щоби аллая, коли така буде єго воля, мав за що вхопити правовірного мослїна і затягнути єго по смерти до раю, або задержати, коли би він схитнув ся на вузкім мостї, що після магометаньского віруваня веде на тамтой сьвіт. Дїтем обголюють иноді голови так, що лиш серединою через цїлу голову лишають коротко обстрижену смугу волося або трикутник.

Чи в хатї чи на дворі накривають голову червоною шапкою з кутасом, фесом, званим тут тарбушем, або білою хустиною, звиненою в турбан або також носять рівночасно одно і друге накритє голови так, що обвивають турбан довкола тарбуша. Найзвичайнїйше і у всїх клясах уживане щоденне одїнє єсть тут шіллаба, широка полотнянка з кінчасто скроєними рукавами і капішоном, котра буває біла, синя, сіра або й в паски. Краскою і кроєм подібним до шіллаби єсть сілхам, лиш він довший, подібний до плаща і коло шиї зшитий. Богатша одїж то гаік, котру носять так, щоби з під неї видко було спідне одїнє. Мало хто обходить ся без шкіряної торби, котру носять на рамени причіпленім до торби за помочию мосяжних обручок. Штани носять широкі, але лиш по колїна і звичайно білі литки і ноги мусять бути голї, на ноги убирають иноді рід жовтих вистунців без запятків.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).